

Sygn. akt I CSK 560/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa Z. B.
przeciwko G. [...] sp. z o.o. w W. obecnie G. [...] S.A. w W.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 lutego 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 kwietnia 2016 r., sygn. akt VI ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda zaskarżającą wyrok Sądu Okręgowego w W. oddalający powództwo w zakresie roszczenia o zadośćuczynienie za naruszenie dóbr osobistych.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego powód uzasadniał wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania występowaniem przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Chodzi więc o zagadnienie prawne, które będzie miało znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia konkretnej skargi kasacyjnej lecz także dla praktyki sądowej w ogólności.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać wskazanym przez skarżącego zagadnieniom prawnym mającym prowadzić - na co wprost wskazuje ich sformułowanie - do uzyskania odpowiedzi co do trafności rozstrzygnięcia, jakie zapadło w zaskarżonym wyroku, a nie do wyjaśnienia abstrakcyjnego problemu nierozwiązanego w dotychczasowym orzecznictwie.

Brak szerszego uzasadnienia, podnoszonej w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, rozbieżności w wykładni prawa występującej w orzecznictwie sądów, obejmującego analizę wskazanych w nim wyroków także pod kątem podobieństwa stanów faktycznych, w których zapadły, pozbawia wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w zakresie opartym na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. skuteczności.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

aw

jw